

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen, Enheten för
mervärdesskatt och punktskatter
103 33 Stockholm

Promemoria om sänkt mervärdesskatt på elektroniska publikationer

Sammanfattning

Förvaltningsrätten är positiv till att skattesatserna för innehåll i böcker, tidningar och liknande publikationer görs teknikneutral och att skattesatsen bestäms till 6 procent.

Det bör framgå tydligare, direkt i lagtexten, att den reducerade skattesatsen gäller även för elektroniska tjänster och inte enbart varor.

Förvaltningsrätten efterlyser tydligare riktlinjer för hur bedömningen av tjänsternas huvudsakliga innehåll, funktion och användningsområde ska göras.

Förtydliga att det är fråga om omsättning av tjänster

Den nya lagtexten bör utformas så att det framgår tydligt, direkt av lagtexten, att den reducerade skattesatsen gäller även omsättning av tjänster och inte enbart omsättning av varor. Det blir tydligare att bestämmelsen gäller både varor och tjänster om texten istället skrivs såhär: ”omsättning av sådana produkter som avses i 1-4, om de a) tillhandahålls genom elektroniska tjänster”. Om man alltså byter ut orden ”på elektronisk väg” mot ”genom elektroniska tjänster” blir det tydligare att bestämmelsen i punkten 5 syftar på omsättning av tjänster.

Tydligare riktlinjer för bedömning av tjänstens huvudsakliga innehåll

Vi tror inte att det, i vart fall inledningsvis, kommer att bli så mycket större svårigheter att avgöra vad den typiske konsumenten efterfrågar vid omsättning av elektroniska tjänster jämfört med de varor som redan omfattas av den reducerade skattesatsen.

Så som anges i promemorian, avsnitt 4, är det troligt att de elektroniska tjänsterna kommer att bli alltmer omfattande i takt med teknik- och samhällsutvecklingen. Detta t.ex. genom att de kan komma att innehålla allt fler länkar till bilder, filmer, musik och andra elektroniska tjänster. En stor utmaning med de föreslagna bestämmelserna kan då bli att avgöra om en tjänst i huvudsak används på ett sätt som är jämförbart med en motsvarande vara.

Promemorian ger ingen tydlig ledning för vilka olika metoder som kan användas för att bedöma vad en genomsnittlig konsument efterfrågar (sid 16). I viss omfattning kan ledning hämtas från förarbeten och rättspraxis som rör motsvarande varor (prop. 2001/02:45). Trots detta hade det, för att skapa bättre förutsättningar för en mer enhetlig rättstillämpning och förutsebarhet, varit bra med tydligare vägledning i hur man ska avgöra vad som är det huvudsakliga innehållet i en elektronisk publikation och hur man ska avgöra vad den typiske konsumenten efterfrågar. Är det hur mycket extramaterial det finns (länkar, musik, rörliga bilder, reklam)? Eller hur mycket extramaterialet används? Kan det i vissa fall vara fråga om sådana gemensamma tillhandahållande där beskattningsunderlaget ska fördelas eller är det alltid den huvudsakliga användningen som avgör?

Exempel på fall där vi ser att det kan bli svårt att bedöma vad den genomsnittlige konsumenten efterfrågar är barnlitteratur där berättande texter blandas med sånger och noter. En sådan bok i pappersform omfattas av den reducerade skattesatsen. Motsvarande produkt i en elektronisk publikation skulle kunna utformas så att någon läser texten och sjunger sångerna. I ett sådant fall kan det bli svårt att avgöra om den genomsnittlige konsumenten i huvudsak efterfrågar

musiken eller berättelsen. Ska det avgörande vara hur lång tid som ägnas åt berättelsen respektive sångerna? Hur blir det då om sångerna i sig för handlingen i berättelsen framåt, som i musikalerna eller operor?

Ett annat exempel man kan tänka sig är att en skönlitterär bok som utspelar sig på en viss plats innehåller länkar till filmer från platsen och även länkar till bokningstjänster för resor till och övernattningsplatser på platsen. I ett sådant fall skulle det kunna bli svårt att avgöra om den genomsnittlige konsumenten i huvudsak är intresserad av den litterära texten, filmerna eller att få förslag på semesterresor. Ska man då titta på hur många länkar det finns i texten? Eller hur mycket det används? Eller hur mycket intäkter som, direkt eller indirekt, genereras av länkarna?

Detta yttrande har beslutats av chefsrådmannen Ann-Louise Björnsson och rådmannen Urban Karlsson. Föredragande har varit föredragande juristen Katarina Tieva.

Ann-Louise Björnsson

/Katarina Tieva